

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΗΗΝΟΣ ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ.

ΕΤΟΣ ΙΙ^η.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1880

ΑΡΙΘ. 156.

Συνδρ. ἐτησ. ἐν Ἑλλάδι Δρ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Εἰς οὐδένα, πλὴν τῶν ταχικῶν
ἀγαποκριτῶν, στέλλεται «ἡ Ἐφημερὶς
τῶν Παΐδων» ἀνευ προπληρωμῆς

» » Ἐξωτερικῶν Δρ. 2. | 'Ἐν δόφῳ Αἰόλου Δρ. 39.

Ο ΑΛΕΞΙΒΡΟΧΟΦΟΡΟΣ ΦΟΙΝΙΞ

‘Η εἰκὼν αὕτη παριστῆ τὸν ἀλεξιβροχοφόρον φοίνικα (corypha umpraculipera), δένδρον ἀπαντώμενον εἰς Κεϋλάνην καὶ τινας χώρας τῶν Ἰνδιῶν. Λέγεται διὰ εἶναι ἐν τῶν ὁραιοτέρων ἀντικειμένων τοῦ φυτικοῦ βχυτείς. Τὸ σέλεχος αὐτοῦ ἔχει περιφέρειαν δέκα ποδῶν. Τὰ ριπιδοειδῆ ἡ ἀλεξιβροχοειδῆ αὐτοῦ φύλλα εἰναι πελάρια. ‘Ἐν μόνον αὐτῶν δύναται νὰ καλύψῃ 15 μέχρις 20 ἀνθρώπους, καὶ πολλάκις χρησιμεύει ὡς ἐπισκάσμα διὰ πλοιάρια ἢ ὡς σκηνὴ διὰ σρατιώτας. ‘Ἐν φύλλοιν ὡς δεῖγμα κομισθὲν εἰς Ἀγγλίαν εἰχε περιφέρειαν τριάκοντα καὶ ἑξ ποδῶν.

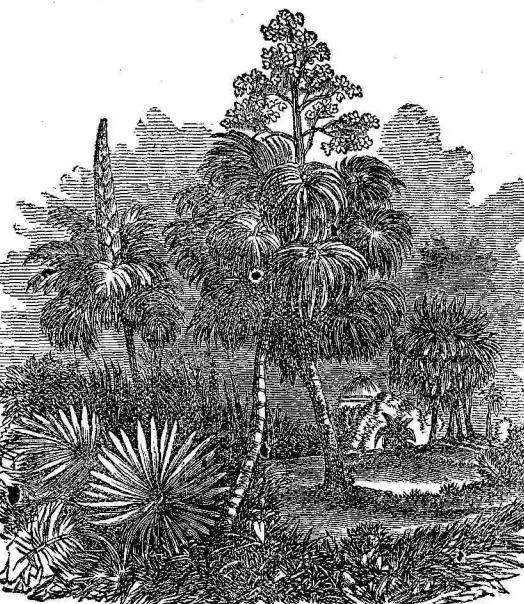
‘Η κατασκευὴ τοῦ θαυμασίου τούτου φύλλου, καὶ ἡ διάταξις τῶν ἵνων αὐτοῦ, εἶναι ἀκριβῶς ὡς ἡ τοῦ βιτρίνου, καὶ δύναται ὡς τῦτο νὰ κλεισθῇ καὶ νὰ ἀνοιχθῇ μετ’ ἴσης εὐκολίας. Χρησιμεύει ὡς σαύντως ἀντί ἀλεξιβροχίων, ἀλεξηλίων (parasol) καὶ πήλων. Κοπομένη εἰς τεμάχια, δύο μέχρι ὡς οἱ καρποὶ ὀριμάσωσι, τὸ δένδρον πάραυτα ἔχει τριῶν δακτύλων εὐρύτητος καὶ μήκους δέκα μέρχρι εἴκοσι ποδῶν, ἀποτελεῖ πολύφυλλον Κιγκαλεζικὸν βιθλίον. Εἶναι καταπληκτικὸν πόσον εὐθέως οἱ Κιγκα-

λέσιοι γράφουν ἡ μᾶλλον χαράττεν διὰ τοῦ χαράκτεν ἐπὶ τοῦ φοινικοφύλλου, καίπερ μόνην τὴν ἀριστερὰν αὐτῶν χεῖρα ἔχοντες ὡς στήριγμα. Δύνανται νὰ εὑρεθοῦν ἐγχώρια βιβλία ἐκ τοιούτου ὄλικου ἔξαρχος ἀνθρώπου περίπου ἐπί τῶν ἥλικιας. Τὰ φύλλα ταῦτα χρησιμεύουν ἐπίσης καὶ διὰ ἐνοικιαστήρια καὶ δὲ ἄλλας νομικὰς πράξεις καὶ ἔγγραφα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ὅψις αὐτῶν μεταβάλλεται δικαζατήριον, οἱ ἐγχώριοι δικαζατοὶ τῆς Κεϋλάνης βεβαιοῦνται περὶ τῆς ἀρχαιότητος ἔγγραφων τινὸς διὰ τῆς ἀφῆς καὶ τῆς δοσφρήσεως.

Τὸ δένδρον ταῦτο ἀπαξ μόνον ἀνθεῖ ἐπὶ ζωῆς. Τὰ ἄνθη εἶναι ἐγκεκλεισμένα εἰς εἶδός τι θήκης, ητοι ῥήγνυται μεθ’ ὑποκάρφου τινὸς ἥχου, καὶ ὥραιός τις θόσσανος ἀνθέων πάραυτα ἐκπτηδῆ καὶ ἐκτυλίσσει τάχιστα τὰ πέταλά του, ὡς τε σχηματίζεται πολυτελῆς στεφάνη πέριξ τοῦ δένδρου. ‘Οπισθεν τῆς στεφάνης ταῦτης κρέμανται τὰ φύλλα εἰς ὥραιος σιωρούς.

Μετὰ δὲ τὴν πτῶσιν τῶν ἀνθέων, ἀναφαίνονται ἐντῇ θέσει αὐτῶν ἐπίσης εὑρεῖς βόστρυχοι καρπῶν. ‘Αμα νεται, καὶ τόσον ταχέως ἀποσυντίθεται, ὡς τε ἐντὸς δύο ἑξδομάδων ἐκκλίνει καὶ κατακυλίσται ἐπὶ τῆς ἐδάφους.

‘Η ὅπισθεν εἰκὼν παριστῆ Κιγκαλέζον ὄρθιον καὶ μὲ

‘Ο ἀλεξιβροχοφόρος φοίνιξ.

μόνην τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὡς ὑποστήριγμα γράφοντα ἐπὶ ἐπιμήκους τινὸς φοινικοφύλλου.

Κιγκαλέζος γράφων ἐπὶ φοινικοφύλλου.

ΟΙ ΕΝΤΑΦΙΑΣΘΕΝΤΕΣ ΖΩΝΤΕΣ.

(Σενέχεια καὶ τέλος· ἵδε προηγούμενον φύλλον).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

'Η λυπηρὰ ἀπώλεια.

«Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν τῆς 21ης Φεβρ. λίαν πρωῒ δὲ Ἰάκωβος ἡγέρθη ἐκ τῆς κλίνης μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἔκτελέσῃ δὲ τι εἰχεν ἀποφασίσει τὴν προτεραίαν. Τὸ φύχος ἐφαίνετο δριμύτερον· ἀλλὰ αὐτὸ τοῦτο τὸ ψῦχος ἦτο εὐνοϊκὸν πρὸς ἔκτελεσιν τῆς ἐπιχειρήσεως του, ἐπωμένως δὲν ἔπρεπε νὰ χάσῃ καιρόν. Καὶ πρῶτον μὲν ἔπρεπε νὰ ἀνοίξῃ δίδον δὲν ἔσαυτὸν καὶ τὴν 'Ρόζαν διὰ τῆς χιόνος, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἦτο δύσκολον· διότι δὲν εἶχε νὰ πράξῃ ἄλλο τι, εἰμὴ νὰ ρίψῃ τὴν χιόνα ἐντὸς τοῦ κτηνοστασίου μὲ τὸ πτυσάριόν του, ἵνα δυνηθῇ νὰ ἔξελθῃ ἐκεῖθεν. »Ηρχισε λοιπὸν τὴν ἔργασίαν μὲ διῆρη τὴν δύναμίν του καὶ ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἐξηκολούθει νὰ ἐργάζηται μὲ πολλὴν ζέσυν· ἐπὶ τέλους δύμως ἐκουράσθη καὶ ἤναγκάσθη νὰ καθίσῃ, δπως ἀναπαυθῇ, καὶ διὰ νὰ μετριάσῃ τὴν δριμύτητα τοῦ ὑπερβολικοῦ φύχους, ἤναψεν διλήγην φωτιάν.

Μόλις δύμως δὲ πρῶτος καπνὸς αὐτῆς ἐξῆλθε τῆς καπνοδόχης καὶ ἀμέσως ἡκούσθη κρότος ἔξωθεν τοῦ κτηνοστασίου. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν τῷ ἐφάνη, διτὶ ἥσσαν λόκοι, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον πρὸς ἀφάτον αὐτοῦ χαράν διὰ τὸ οὐρλισμάτων λόκων ἤκουσε φωνὰς ἀνθρωπίνους, καὶ μάλιστα μίαν τινὰ καλοῦσαν αὐτὸν μὲ τὸ ἴδιον τὸ σύνομα, καὶ ἔξέφερε κραυγὴν χαρᾶς, ἣτις ἀνταπεκρίθη ἔξωθεν δὲ ἄλλης δύμοις.

Καὶ τώρα ἔξαλλος ἀπὸ χαρὰν ἔλαβεν ἀνὰ χεῖρας ἐκ νέου τὸ πτυσάριον καὶ ἤρχισε νὰ ἀπομακρύνῃ ἐκ νέου τὴν χιόνα. «Οσωρ δὲ ἐπροχώρει, τόσωρ ἤδυνατο νὰ διακρίνῃ τὰς φωνὰς καθηρώτερον καὶ ἐπὶ τέλους διέκρινε τὴν φωνὴν τοῦ ἀγαπητοῦ πατρός του, διτὶς χωρὶς ν' ἀναμένη ν' ἀνοιχθῇ ἡ διτὶ διὰ τῆς χιόνος συνέθιψεν ἔσαυτὸν δὲ αὐτῆς καὶ ἔλαβεν εἰς τὰς ἀγκάλας τὸν υἱόν του.

— «Ο δὲ παπτοῦς ποῦ εἶναι τέκνον μου;» ἡρώτησεν ἀμέσως μετὰ τὴν πρώτην ἔκχυσιν τῆς πατρικῆς ἀγάπης του ἐπὶ τὸν Ἰάκωβον. «Ο Ἰάκωβος ἦτο περισσότερον συγκεκινημένος ἢ ᾧ στετού ἀποκριθῇ εἰς τὴν ἑρώτησιν ταύτην·» ὡδήγησε δὲ μόνον τὸν πατέρα του εἰς τὸν τάφον καὶ ῥιψεὶς ἐπὶ τῶν γονάτων του, ἀνελύθη εἰς λακυθμοὺς καὶ δάκρυα.

«Ο πατήρ του ἀνέγνωσε τὴν ἐπιγραφὴν, τὴν ὅποιαν δὲ Ἰάκωβος εἶχε χαράσει ἐπὶ τοῦ τάφου, καὶ ἐνόησε τὸ λυπηρὸν συμβάν.

«Ο Ἰάκωβος προσεπάθησε νὰ δώσῃ εἰς τὸν πατέρα του περιγραφήν τινα τῶν παρελθόντων παθημάτων των, ἀλλ' ὁ πατήρ ἐμπόδισεν αὐτὸν, εἰπὼν, «Τστερώτερον τέκνον μου.» Ήδη δὲ πρέπει νὰ μὲ ακολουθήσῃς· διότι δὲν πρέπει νὰ χάνωμεν καιρόν. »Εκτὸς τούτου δὲ κατάδασίς μας δὲν εἶναι πολὺ εὔκολος.»

«Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ σύντροφοι τοῦ πατρὸς τοῦ Ἰακώβου κατώρθωσαν να εἰσέλθωσιν εἰς τὸ κτηνοστάσιον, μεταξὺ δὲ αὐτῶν ἦτο καὶ ὁ πιστὸς ὑπηρέτης Πέτρος, πάντες δὲ ἐνηγκαλίσθησαν μετὰ χαρᾶς τὸν μικρὸν Ἰάκωβον καὶ ἔχυσαν δάκρυα λύπης ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀγαθοῦ γέροντος· ὁ δὲ πατήρ τοῦ Ἰακώβου μετὰ βραχεῖλαν τινα προσευχὴν προφερθεῖσαν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ προσφιλοῦς αὐτοῦ πατρὸς, λαβὼν τὸν Ἰάκωβον ἀπὸ τῆς χειρὸς καὶ παραδόν τὴν 'Ρόζαν εἰς τὴν φροντίδα τοῦ καλοῦ Πέτρου, ἐξεκίνησε μετὰ τῶν λοιπῶν διὰ τὴν οἰκίαν των, μετὰ πολλοῦ δὲ κόπου κατώρθωσαν νὰ κατέλθωσιν εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους, δπου οἱ συγχωριανοὶ τοῦ μικροῦ Ἰακώβου, εἶχον ἀνοίξει δόδον διὰ τῆς χιόνος πρὸς ὑπόδοχὴν αὐτοῦ.

Ἄλγοι δὲν δύνανται νὰ περιγράψωσι τὴν χαρὰν τῆς μητρὸς τοῦ Ἰακώβου καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, διτὶ εὑρέθη ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν—«Η μήτηρ ἔσφιγξεν αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας της, οἱ δὲ ἀδελφοί του δὲν ἔχορταινον καταφιλῶντες τὰς παρειάς του. »Αλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ γείτονες καὶ ἄλλοι συγχωριανοὶ τὰς ἔξηλθον πανοικεῖν νὰ τὸν ἴδωσι καὶ δικασθεῖσι εἶχε καὶ μίαν καλὴν λέξιν δὲ αὐτὸν καὶ τὴν 'Ρόζαν.

Ταξιδιώτης οὐδὲν τοῦ ἐναπομείναντος χειμῶνος δὲ Ἰάκωβος διηγεῖτο εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ πατρὸς του καὶ εἰς πολλοὺς, οἱ διποῖοι ἐσύγχαζον εἰς τὴν οἰκίαν διὰ νὰ τὸν ἀκούσωσι διηγούμενον τὰ συμβάντα εἰς